

בבית המשפט העליון

רע"פ 6449/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: נאסר סיאם

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד ב-עפג 7410-01-18 מיום 10.07.2018 שניתן על ידי סגן הנשיא י' שפסר והשופטות מ' ברק נבו וד' עטר

בשם המבקש: עו"ד אלי כץ

בשם המשיבה: עו"ד רוני זלושינסקי

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (סגן הנשיא י' שפסר והשופטות מ' ברק נבו וד' עטר) בעפ"ג 7410-01-18 מיום 10.7.2018, במסגרתו נדחה ערעור על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום בפתח תקווה (השופטת א' טבחתי-חיימוביץ) בת"פ 15-07-2020 מיום 25.9.2018, ומיום 22.11.2017, בהתאמה.

2. בית משפט השלום בפתח תקווה הרשיע את המבקש, לאחר שמיעת הראיות, בעבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, הפרעה לעובד ציבור לפי סעיף 288א(1) לחוק העונשין, ותקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין.

3. כעולה מעובדות כתב האישום, בתאריך 16.11.2014 שניים מאנשי יחידת הפיצו"ח של משרד החקלאות (יחידת הפיקוח על הצומח והחי; להלן: המתלוננים) "תפסו" משאית בה נהג המבקש באזור שער הגיא, בעקבות דיווח לפיו נעשה בה שימוש להברחת ירקות לשטח הארץ משטחי הרשות הפלסטינית.

המשאית הובלה למגרש רכבים בפתח תקווה, שם נדרש המבקש למסור את הקוד ומפתחות המשאית וכן מסמכים נוספים שהחביא בתוך מכנסיו. המבקש סירב למסור את קוד המשאית, ומסר מפתח אחר שאינו תואם למשאית. לאחר ששוב נדרש המבקש למסור את המסמכים שהוחבאו במכנסיו, החל להתפרע, לבעוט במתלוננים ולהכות בהם מכות אגרופ. בתגובה, הצמידו המתלוננים את המבקש לקרקע.

כתוצאה ממעשיו של המבקש, נגרמו לאחד המתלוננים חבלה מדממת ונפוחות במצחו.

בהמשך, ליוו המתלוננים את המבקש לכיוון היציאה ממגרש הרכבים, ובשלב זה איים עליהם האחרון באומרו "כשתגיעו למזרח ירושלים נשחט אתכם".

4. בבית משפט השלום טען המבקש כי המתלוננים הם שתקפו אותו, וכפר בטענה כי איים עליהם. לטענת המבקש, החיפוש על גופו לצורך תפיסת מסמכיו נעשה בחוסר סמכות ושלא כדין, ומכל מקום כך סבר בעת האירוע, ועל כן עומדת לו הגנת "טעות במצב הדברים".

עוד טען המבקש למחדלי חקירה, בכלל זה באופן איסוף סרטוני מצלמות האבטחה ממגרש הרכבים ובבדיקה האם בגדי המבקש הוכתמו בדמו שלו או בדמו של אחד המתלוננים, דבר שהקשה על המבקש לבסס את גרסתו.

5. בית משפט השלום הרשיע את המבקש בעבירות של איומים והפרעה לעובד ציבור במילוי תפקידו כפי שיוחסו לו בכתב האישום. כן הורשע המבקש בעבירה של תקיפת עובד ציבור, לאחר שנקבע כי דחף את אחד המתלוננים, היכה אותו במצחו וגרם לו חבלה, אך זוכה מיתר מעשי התקיפה אשר יוחסו לו בכתב האישום. זאת, נוכח הקביעה כי גרסת המתלוננים הייתה עדיפה בעיקרה על גרסת המבקש, הגם שנפלו בה פגמים; וכי נמצאו חיזוקים לגרסת המתלוננים בסרטוני מצלמות האבטחה ממגרש הרכבים ובתיעוד שיחות הטלפון של אחד המתלוננים ושל דודו של המבקש – אשר הגיע בשלב מסוים למגרש הרכבים – עם מוקד המשטרה.

כמו כן, נדחו טענות המבקש כי החיפוש נעשה בחוסר סמכות וכי עומדת לו הגנה בגין טעות במצב המשפטי; וכן נדחו טענותיו לעניין קיומם של מחדלי חקירה בהתנהלות המשטרה.

6. בגזר דינו עמד בית משפט השלום על הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי המבקש, ושקל לקולא את נסיבות העבירה, אשר לא תוכננה מראש, ואת נסיבותיו האישיות של המבקש. לבסוף, השית בית המשפט על המבקש 7 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירות אלימות; 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירת הפרעה לעובד ציבור; צו של"צ בהיקף 100 שעות; קנס בסך 1,500 ש"ח או 5 ימי מאסר תמורתו; ופיצוי למתלונן אשר נחבל בראשו על סך 2,000 ש"ח.

בגזר הדין נדחתה בקשת המבקש לבטל את הרשעתו מהנימוק כי היא עלולה לפגוע באופן חמור בשיקומו.

7. המבקש ערער על פסק הדין בעניינו לבית המשפט המחוזי. לטענתו, הראיות שהוצגו בפני בית משפט השלום אינן מבססות מעבר לספק סביר את המסקנה כי תקף את המתלוננים – ועל כן יש לזכותו. בפרט, נטען כי די בסרטון מצלמות האבטחה שתיעד את אירוע התקיפה כדי להפריך את הטענה כי היה זה המבקש שתקף את המתלוננים.

לחילופין טען המבקש כי יש לבטל את הרשעתו מאחר ומדובר ב"מעידה חד פעמית" והרשעתו עלולה לפגוע בפרנסתו ובדימויו העצמי בפני משפחתו. לבסוף, נטען כי בית משפט השלום סטה לחומרא מרף הענישה המקובל ולא התחשב בנסיבותיו האישיות.

8. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש בקובעו כי בית משפט השלום ביסס את מסקנותיו כראוי, וכי אין מקום להתערב בקביעותו העובדתיות ובממצאי המהימנות שקבע. כמו כן נקבע כי אין מקום להתערב בהחלטה שלא לבטל את הרשעתו, ואף לא בעונש שנגזר עליו.

מכאן בקשת רשות הערעור שלפניי.

9. בבקשה חוזר המבקש על טענותיו כי לא ניתן להוכיח את המעשים המיוחסים לו מעבר לספק סביר. בהקשר זה נטען כי נגרם למבקש עיוות דין המצדיק מתן רשות "ערעור שני", מאחר שלדבריו, בית המשפט המחוזי לא צפה בסרטון מצלמות האבטחה אשר תיעד את אירוע התקיפה (המסומן ב-ת/4).

עוד טוען המבקש כי יש לפסול את עדות המתלוננים לאור הקביעה שנפל "פגם" בחלק מעדותם. לבסוף, נטען כי אם המבקש יזוכה מעבירת התקיפה אשר יוחסה לו, יש לבטל את הרשעתו בביצוע יתר העבירות או לחלופין להחזיר את הדיון בנושא זה לבית משפט השלום.

10. כידוע, רשות ל"ערעור שני" תינתן רק במקרים נדירים אשר מעוררים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר נגרמו למבקש עיוות דין או אי-צדק מהותיים. כמו כן, הלכה ידועה היא כי ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בקביעותיה העובדתיות ובמצאי מהימנות של הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים.

עניינו של המבקש אינו נמנה עם אותם מקרים.

11. טענותיו העובדתיות של המבקש נדונו בהרחבה על ידי הערכאות דלמטה, ונראה כי בקשתו מהווה ניסיון לביצוע "מקצה שיפורים" בהכרעותיהן.

בניגוד לנטען על ידי המבקש, בית המשפט המחוזי ציין כי הכרעתו מבוססת על עיון "בהודעת הערעור, בתיק בית המשפט קמא" ועל טיעוני הצדדים.

יתירה מזו, מעיון בפסק דינו של בית המשפט המחוזי ניתן ללמוד כי נדונו בהרחבה מכלול הסוגיות העובדתיות והמשפטיות הצריכות לעניין. אין לי אלא להביא דברים בשם אומרם, וזאת כדלקמן:

"הכרעת הדין על כל מרכיביה, מבוססת ומנותחת, היא ומסקנותיה כראוי, ורואים אנו עין בעין עם בית המשפט קמא את ניתוח העדויות והראיות שבאו לפניו וכן את מסקנותיו. דעתנו היא, שלא זו בלבד שלא נפלה כל שגגה מלפני בית המשפט קמא, אלא אדרבא, בחינתו של בית המשפט קמא את העובדות, הראיות, והטיעונים שהובאו לפניו, מלמדת על ניתוח יסודי ומתן תשומת לב מלאה לכל פרט ופרט שנטענו"

די בכך בכדי לדחות את טענת המבקש כי נגרם לו עיוות דין המצדיק מתן רשות לערעור שני.

12. למעלה מן הצורך אציין כי הכרעת דינו של בית משפט השלום (המשתרעת על 37 עמודים) אינה מתבססת על הסרטון שתיעד את אירוע התקיפה הנטענת בלבד, אלא על מכלול הראיות שהובאו בפניו, ובין היתר על עדויותיהם של המתלוננים, המבקש ודודו, אשר נכחו במקום; התנהגותו של המבקש ושל המתלוננים לאחר אירוע התקיפה, כפי שהשתקפו בסרטוני מצלמות האבטחה הנוספים; וכן תיעוד שיחות הטלפון למוקד המשטרה.

13. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג בחשוון התשע"ט (22.10.2018).

ש ו פ ט